

## «Un ministre de pacotilla»

Encapçala, juntament amb altres advocats de l'estat, una manifestació jurídica permanent per acabar definitivament amb vexacions, persecucions i mals tractes. I espera tot el suport d'Europa.

Joan Pomares

**A**quest jove advocat madrileny duu anys d'opositor a la violència. Ha estat insultat i agredit. Fa de defensor dels agredits per un terror difícil i quasi invisible: aquell que ve de l'estat. Defensor, reeixit, dels independentistes Carles Sastre i Montserrat Tarragó, braç acusador de l'acció popular en alguns dels més durs juís sota el govern socialista, Fernando Salas és breu, quasi lacònic, en cadascuna de les respostes. Però parla ben clarament i durament.

—*President de l'Associació contra la Tortura, vostè rep repetides i constants amenaces...*

—Les amenaces, els anònims, els insults, les trucades telefòniques sense nom... Però no en fem cas. I anem avant. En tot cas, convé assenyalar que darrerament hem tingut certes pressions indirectes. Pressions que et repeteixen que ja n'hi ha prou, que no has de continuar per aquí...

—*¿De qui o de quins?*

—No puc dir-ho.

—*¿Quin és el nivell de tortura que actualment es detecta en l'Estat espanyol i com és en comparació amb altres estats europeus?*

—El nivell de tortura és, actualment, superior o molt superior al d'altres països europeus. Per damunt d'aquesta «àrea occidental» a la qual el PSOE i el govern s'estimen tant d'homologar-se. La tortura ací és ja sistemàtica i premeditada.

—*¿Com?*

—Sistemàtica i premeditada. I això ens diferencia d'uns altres països. En el fet que se'ha convertit en la forma quotidiana del treball policial. Així, mentre que la repressió i les actuacions de la policia a Euskadi, per exemple, tenen característiques molt peculiars, per raons evidentment polítiques, els mals tractes, però, són una pràctica generalitzada arreu de l'estat. Perquè la tortura ja ha estat assumida com a forma quotidiana d'actuació.

—*¿Vol dir que hem passat, sense*



«La tortura, ací, és sistemàtica i premeditada».

*més, de l'antiga DGS a l'actual i nova Dirección de Seguridad del Estado?*

—Això és. Totalment d'acord.

—*Vostè i l'Associació han presentat el govern com a còmplice i promotor de la policia del Ministeri de l'Interior. Però, en canvi, centren tota la campanya només en el ministre Barrionuevo.*

—És evident que La Moncloa és culpable de tota la política d'ordre públic i interior, però el senyor Barrionuevo n'és el cap visible. I la campanya ha de centrar-se contundentment sobre ell. Una altra cosa és si aquesta rebutjadíssima política d'interior esguita tot el govern. O si Felipe González n'és el màxim responsable, molt més quan, com ja ha estat dit, ell

aplaudeix i fa costat a la seua continuïtat.

—*¿I com s'explica que el PSOE no s'haja dividit profundament davant una gestió tan polèmica?*

—En el PSOE el ministre Barrionuevo no gaudeix, ni de bon tros, de totes les simpaties. N'és una prova que molts dels seus militants —és clar, els qui no estan enganxats en llocs de responsabilitat i d'obedièn-

cia— no el suporten. Però hi ha pors...

—*I vostès treballen per internacionalitzar el cas.*

—En efecte. I, a tal fi, mantenim contactes estrets amb professionals com ara el grup Arc Iris del Parlament europeu, que, com ja se sap, ja va presentar la seua posició davant la Llei Antiterrorista, i a través dels quals tornarem a presentar les nostres conclusions en la pròxima reunió parlamentària, que se celebrarà al febrer. I també amb el Tribunal de La Haia i amb tota mena d'organismes democràtics internacionals. Curiosament, la imatge del govern espanyol a Europa és molt distinta, molt allunyada de les nostres denúncies i de tots aquests escàndols. □